

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν, 20^{ῆν} Φεβρουαρίου/5^{ῆν} Μαρτίου 2023, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Κατὰ τὴν Κυριακὴν ταύτην, Ἀ΄ τῶν Νηστειῶν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ Ἐκκλησία ὅλη ἀναμιμνήσκειται καὶ ἐορτάζει τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, τὴν ἐπαναφορὰν αὐτῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπὸ τῆς αὐτοκρατείας Θεοδώρας καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μιχαὴλ μετὰ τὴν καταδίωξιν καὶ τὴν φθορὰν, τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν εἰκονομάχων αὐτοκρατόρων Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου καὶ τοῦ συζύγου τῆς Ἁγίας Θεοδώρας Θεοφίλου.

Ἡ ἀναστήλωσις αὕτη τῶν εἰκόνων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν θεωρεῖται ὡς νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας ἥτοι ὡς νίκη τῆς ἀληθείας, διότι αἱ εἰκόνες εἰκονίζουσι τὴν ἐπί τῆς γῆς ἕνσαρκον παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀποφάσει τῆς αὐτοκρατείας Ἁγίας Θεοδώρας ἀπὸ τοῦ ἔτους 842 μ.Χ. καὶ ἐξῆς, αἱ εἰκόνες καθιερώθησαν καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὅχι διὰ νὰ λατρεύωνται αὗται, ὡς οἱ εἰκονοκλάσται ἰσχυρίζοντο, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποδίδηται δι' αὐτῶν λατρεία εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα καὶ τιμὴ εἰς τὴν θεοτόκον καὶ τοὺς Ἁγίους.

Πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων εἰκόνων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων ἐτελέσθη ἀφ' ἑσπέρας Μέγας Ἑσπερινὸς μετὰ θυμιάματος καὶ ἀρτοκλασίας εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη πανηγυρικὴ θεία Λειτουργία εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Τῆς θείας Λειτουργίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Κατάρων κ. Μακαρίου καὶ Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Δομετιανοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰωάννου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ ἄλλων Ἱεροδιακόνων, ψάλλοντος τοῦ Γραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου Ἱεροδιακόνου π. Συμεῶν καὶ τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου μετὰ τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καὶ προσευχομένων προσκυνητῶν καὶ ἐντοπίων Ἱεροσολυμιτῶν, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε Ἱερά Λιτανεῖα τῶν ἁγίων εἰκόνων τρίς πέριξ τοῦ Ἁγίου Τάφου καὶ ἀνά τὰ Προσκυνήματα, ἀνεγνώσθη πρό τοῦ Ἁγίου Τάφου τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ Συνοδικὸν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐν ᾧ τὸ ἀνάθεμα τῶν ἀρνούμενων τὰς ἁγίας εἰκόνας καὶ ὄλων τῶν αἰρετικῶν καὶ οἱ μακαρισμοὶ τῶν ἀσπαζομένων αὐτάς. Ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τὸν Πατριαρχεῖον.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Ὁ τῆ ἀνάρχῳ, καί θείᾳ, φύσει ἀόρατος, βροτός ὠράθη Κόρη, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, οὗ τῆς σαρκός, γεγραφότες τήν μίμησιν, τιμητικῶς προσκυνοῦμεν πάντες πιστοί, εὐσεβῶς καί μεγαλύνομεν».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡμέρα χαρμόσυνος καί εὐφροσύνης ἀνάπλευς πεφανέρωται σήμερον. Ἡ ἐορτή τῆς Ὁρθοδοξίας, καθ' ἣν ἀνάμνησιν ποιεῖται ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καί σεπτῶν εἰκόνων, γενομένης παρά τῶν ἀειμνήστων αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαήλ καί τῆς μητρὸς αὐτῆς Θεοδώρας, ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Ἡ σημερινή ἐορτή τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων Εἰκόνων, τήν ὁποῖαν εὐχαριστιακῶς καί μετὰ παρρησίας ἐωρτάσαμεν ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως δέν ἀφορᾷ μόνον εἰς τόν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλά κυρίως καί πρωτίστως εἰς τήν ὁμολογίαν τῆς πίστεως εἰς τό ἄρρητον μυστήριον, τόσον τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Θεοτόκου Μαρίας, ὅσον καί εἰς τήν ἐξεικόνισιν τῶν προσώπων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῆς Παναγίας.

Διό καί ὁ Ἅγιος Ἀναστάσιος ὁ Σιναΐτης λέγει: «Πῶς ... πιστευθήσεται ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου ἀνειληφέναι [τόν Χριστόν] τήν σάρκα εἰ μή ἐπ' ἴσης ἡμῖν ἐξεικονίζοιτο»;

Ὁ δέ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἀνταποκρινόμενος εἰς τούς καταμεμφομένους, τοὔτέστιν τούς ἐπικριτάς τῆς προσκυνήσεως «τῆς εἰκόνας τοῦ Σωτῆρος καί τῆς Δεσποίνης ἡμῶν, ἐπικαλεῖται τόν λόγον τοῦ ἐγκρίτου Πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας Βασιλείου τοῦ Μεγάλου: «ἡ τῆς εἰκόνας τιμὴ ἐπὶ τό πρωτότυπον διαβαίνει». «Ἐπεὶ δέ ὁ Θεός» προσθέτει ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, «διὰ σπλάγχνα ἐλέους Αὐτοῦ κατ' ἀλήθειαν γέγονεν ἄνθρωπος διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν οὐχ ὡς ἐν τῷ Ἄβραάμ ὤφθη ἐν εἴδει ἀνθρώπου, οὐχ ὡς τοῖς προφήταις, ἀλλά κατ' οὐσίαν ἀληθῶς γέγονεν ἄνθρωπος διέτριψέ τε ἐπὶ τῆς γῆς 'καί τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη'», (Βαρούχ 3,37).

Ἡ ἀναστήλωσις τῶν ἁγίων εἰκόνων τό ἔτος 842 μ.Χ. ἀπό τήν εὐσεβεστάτην αὐτοκράτειραν Θεοδώραν καί τόν Πατριάρχην Μεθόδιον τόν Ὁμολογητὴν ἐνέχει μεγάλην σημασίαν διὰ τήν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τήν διαφυλάσσουσαν ἀκεραίαν καί ἀκαινοτόμητον τήν σώζουσαν ἀλήθειαν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως.

Μέ ἄλλα λόγια, τό ἱστορικόν τοῦτο γεγονός τῆς ἀναστηλώσεως καί προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἐπεσφράγισε τήν νίκην τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἐναντίον τῶν ἀοράτων ἢ καλλίτερον εἰπεῖν τῶν ὁρατῶν πλέον καί ποικιλονύμων πολεμίων αὐτῆς. Διό καί καλούμεθα νά παραμείνωμεν σταθεροί καί ἀμετάθετοι εἰς τήν Ἀποστολικήν Παράδοσιν καί τήν πίστιν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, ἀκούοντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ Θεοῦ Παύλου πρὸς τόν μαθητὴν αὐτοῦ Τιμόθεον: «ἀγωνίζου τόν καλόν ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καί ἐκλήθης καί ὁμολόγησας τήν καλήν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων», (Α΄ Τιμοθ. 6,12). Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένον τό στάδιον τῆς Ἀγίας νηστείας».

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς